

Krajská soutěžní přehlídka amatérských divadelních souborů hrajících pro děti se konala letos v Rakovníku, městě bohatých kulturních tradic, již podesáté. Byla bohatá jak na krásné zážitky v hledišti mezi dětmi, tak na otázky, které si lidé mající rádi divadlo pro děti nutně musí nejen položit, ale v budoucnu se s nimi i postupně vyrovnat.

Z osmi (!) přihlášených souborů vybrala odborná komise do soutěže pět nejlepších představení tak, aby

přehlídka byla nejen týdnem dětské radosti, ale i týdnem konfrontace úrovně, uměleckých názorů a stylů jednotlivých kolektivů.

Soubor Vojan z Libice nad Cidlinou uvedl Plešákovu komedii Jak rozesmát princeznu, rakovnický Tyl Čortovu Pohádku o líných strašidlech (na snímku dole), Nová scéna z Mělníka zahrála Jílkovu pohádku Kaspárek, Honza a zakletá princezna, kolínské Malé divadlo uvedlo komedii Jaromíra Sypala (napsanou přímo pro soubor) O zlaté rybce (na snímku nahoře), Studio mladých ze Slaného zahrálo také Pohádku o líných strašidlech. Mimo soutěž předvedly děti ze Slaného roztomile pohádku Hadrman a detektivové M. Hrbáčové.

Přehlídka, uspořádaná na počest 65. výročí VRSR, neudělala pořadatelům — SKKS, MěstKS a OKS Rakovník — rozhodně hanbu. Byla výborně připravená, měla opravdu velice slušnou, vyrovnanou úroveň, řadu pěkných hereckých výkonů, minimálně se vyskytovaly staré ochotnické »manýry«. Snaha po současném, moderním a přirozeném hereckém výkonu se objevovala ve všech inscenacích, výrazné klady se objevily i v amatérské režii [cena za nejlepší režii: D. Serbusová — Kolín] a scénografii [nejlepší scéna: V. Braný — Rakovník].

Odborná porota ocenila i velmi vyrovnanou práci domácího souboru Tyl, který si odnesl cenu za nejlepší inscenaci, děti ústy dětské poroty nejvíce ocenily kolínské představení, které strhlo živostí a napětím.

A přesto nemůžeme být s úrovní amatérského divadla pro děti plně spokojeni, signalizují to už potíže, které odborná výběrová komise měla při hledání reprezentativních představení. Nakonec jich bylo jen pět

a to jedno ještě hrála s elánem sotva odrostlá děvčata ze slánského Studia mladých. Okresů, jak známo, máme ve Středočeském kraji dvanáct, ve všech by mělo pracovat několik odborně fundovaných pracovníků i pro tuto oblast... Kde jsou příčiny tak malého zájmu o tuto zájmově tvůrčí činnost?

Začínají samozřejmě u textů, kterých je ještě pořád velmi málo na žádoucí úrovni. Tady asi není jiná cesta než hodně číst a nebát se vlastních úprav a adaptací. Také lidí, kteří jsou ochotni věnovat svůj volný čas, jehož je pořád méně, hraní dětského divadla, není moc. Jsou to většinou lidé neobvykle skromní, protože hrát divadlo dětem je služba bez nároků na

vají všestranně aktivní a schopní, takže jsou pověřováni i řadou dalších funkcí, často pak narážejí na nepochopení v životě soukromém...

Pokud se tedy takový člověk najde, měl by být všestranně podporován a oceňován, všichni, tedy nejen soubor, by si měli jeho práce vážit a vytvářet mu pro ni ty nejlepší podmínky, protože jde o velmi významnou, ideovou, pedagogickou a uměleckou práci. Vedoucí souboru a tyto kolektivní zájmové umělecké činnosti vůbec by měly mít maximální metodické zájmy na úrovni města, okresu i kraje.

Rakovnická přehlídka — ale nejen ona — znovu zcela zřetelně ukázala,

Přehlídka skončila, otázky zůstávají...

slávu. Je to vnitřní potřeba, jež vyplývá z vědomí, že pro dítě je divadlo jedním z prvních mimorožinných výchovných prostředků, že je to záležitost, která může trvale formovat jeho morální postoje, estetické normy, vnímání světa atd. Taková práce by měla být oceňována jako velmi důležitá, společensky potřebná a žádoucí činnost.

Řada problémů se objevuje i ve vnitřním organismu souborů, je třeba získávat pro ně mladé lidi (a to se našim kolektivům zřejmě daří), ale

jak kvalita soustavné metodické péče souvisí s výsledky práce souborů v jednotlivých okresech. Metodik pro tyto obory by měl být tou první osobou, která by měla mít přehled a uměla pomoci, výběrem hry počínaje a promyšlenou koncepcí okresní přehlídky konče. A nejen to, svou osobností by měl motivovat vznik dalších tvůrčích kolektivů. K tomu je však třeba nepracovat jen za stolem (i když organizační práce je důležitá), ale strávit hodně hodin přímo »v terénu« mezi lidmi, mít nejen lás-

zároveň se musejí i zdárně vyrovnávat s jejich občasnými záchvaty »primadonství« — a to je často velmi těžké. Nejtěžší ze všeho je získávat pro soubory schopné vedoucí osobnosti s mladými progresivními názory, cílevědomostí a schopnostmi skutečně je vést. Přehlídka ukázala, že i v tomto směru máme v kraji dobré příklady, dokumentovala také velký přínos pedagogické práce lidové konzervatoře SKKS.

Vedoucí souborů je totiž mimo jiné ten, na kom leží největší starosti s výběrem hry a obsazení, s urovnáváním vnitrosouborových neshod, získávání nových členů, velmi často musí být i režisérem a hercem v tom- též představení. Navíc takoví lidé by-

ku k věci, ale i schopnosti, znalosti a určitou dávku odbornosti, protože jde o činnost kvalifikovanou. To by si měli uvědomovat stále jak metodičtí pracovníci, tak jejich nadřízení. Pozitivní příklady takové činnosti v okresech máme, a jak ukázala jubilejní, desátá rakovnická přehlídka, přinášejí výsledky, které si děti skutečně zaslouží.

JANA KOPECKÁ
Foto: Jaroslav Krejčí

PŘÍLOHA
SVOBODY

11

4. 12. 82